

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๓๑/๒๕๕๕

เรื่องพิจารณาที่ ๖๐/๒๕๕๕

วันที่ ๑๒ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

ระหว่าง

นายนาวิ พรหมทรัพย์	ผู้ร้อง
พรรคประชาธิปัตย์ ที่ ๑ กรรมการบริหารพรรคประชาธิปัตย์ ที่ ๒ และนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ที่ ๓	ผู้ถูกร้อง

เรื่อง คำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘

นายนาวิ พรหมทรัพย์ ยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ว่า พรรคประชาธิปัตย์ ผู้ถูกร้องที่ ๑ กรรมการบริหารพรรคประชาธิปัตย์ ผู้ถูกร้องที่ ๒ และนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ผู้ถูกร้องที่ ๓ กระทำการเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข อันเป็นเหตุให้ต้องยุบพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ และเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของผู้ถูกร้องที่ ๒ และผู้ถูกร้องที่ ๓ หรือไม่ ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบ สรุปได้ดังนี้

-๒-

ผู้ร้องเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูล ซึ่งในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูลและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูล ได้ประกาศให้มีการเลือกตั้งในวันอาทิตย์ที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๑ ซึ่งก่อนที่จะถึงวันเลือกตั้ง ผู้ถูกร้องทั้งสามได้ร่วมกันกระทำการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย ระเบียบหรือประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง เพื่อให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูลและผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูล รวม ๒๔ คน ด้วยวิธีการหลอกลวงหรือจูงใจให้เข้าใจผิดในเรื่องอันเกี่ยวกับตัวผู้สมัคร ด้วยการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕ และประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง เรื่อง วิธีการหรือลักษณะต้องห้ามในการหาเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๑ อีกทั้ง ผู้ถูกร้องทั้งสามยังร่วมกระทำและมีส่วนรู้เห็นในการกระทำของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูล เพื่อบุคคลอื่นผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูล ด้วยวิธีการให้ เสนอให้ หรือสัญญาว่าจะให้เงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดแก่ผู้ใด วัด มัสยิด หรือสถาบันอื่นใด อันต้องห้ามตามพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕ และประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง เรื่อง วิธีการหรือลักษณะต้องห้ามในการหาเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งทำให้การเลือกตั้งมิได้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม และเป็นการกระทำอันขัดต่อกฎหมายหรือความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน รวมทั้งเป็นการล้มล้างการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ผู้ร้องจึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ และเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของผู้ถูกร้องที่ ๒ และผู้ถูกร้อง ๓ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ และมาตรา ๒๓๗ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๔ และมาตรา ๕๘

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลจะใช้สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์

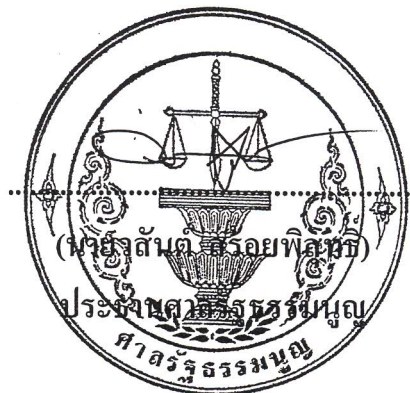

-๓-

ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญนี้ หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ มิได้” และวรรคสอง บัญญัติว่า “ในกรณีที่บุคคลหรือพรรคการเมืองใดกระทำการตามวรรคหนึ่ง ผู้ทราบการกระทำดังกล่าวย่อมมีสิทธิเสนอเรื่องให้อัยการสูงสุดตรวจสอบข้อเท็จจริงและยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้เลิกการกระทำดังกล่าว แต่ทั้งนี้ ไม่กระทบกระเทือนการดำเนินคดีอาญาต่อผู้กระทำการดังกล่าว”

พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ประชาชนจะใช้สิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญได้โดยตรงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ นั้น จะต้องเป็นกรณีที่ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้บุคคลหรือพรรคการเมืองเลิกกระทำการอันเป็นการล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ และการกระทำนั้นต้องกำลังดำเนินอยู่และยังไม่บังเกิดผลทั้งนี้ เพื่อเป็นมาตรการในการป้องกันไว้ล่วงหน้า ไม่ให้การกระทำที่เป็นอันตรายต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขและรัฐธรรมนูญเกิดขึ้นได้ กรณีตามคำร้องไม่ปรากฏว่าผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้ผู้ถูกร้องทั้งสามเลิกกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งอันเป็นการล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขหรือเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแต่อย่างใด และการกล่าวอ้างว่าผู้ถูกร้องทั้งสามกระทำความผิดตามคำร้องนั้นก็เป็นการกระทำที่ได้สิ้นสุดลงแล้ว หากใช่เป็นการกระทำที่กำลังดำเนินอยู่ไม่ กรณีจึงไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ในอันที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย ส่วนคำร้องเพิ่มเติมของผู้ร้องนั้น เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องนี้ไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องพิจารณา

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

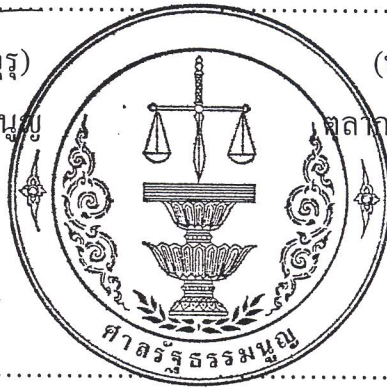
(คำสั่งที่ ๓๑/๒๕๕๕)

(นายจรูญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจรูญ อินทจาร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเฉลิมพล เอกอุรุ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายซัช ชลวร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนุรักษ์ มาประณีต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิตติมत्री)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ